

Exercici 1

(2 punts)

Opció A

L'estudiant ha de fer una anàlisi formal comparativa de la **imatge 1** i de la **imatge 2**.

Les imatges tenen prou elements formals coneguts per l'estudiant, perquè pugui suggerir diverses anàlisis. Si s'argumenten de forma coherent, poden ser totes elles vàlides.

Ressaltem:

1. Picasso organitza l'espai al marge de les normes de la perspectiva cònica. No existeix la sensació de profunditat. Delaunay escenifica una dona en un jardí en diferents plans de profunditat. Les dues obres no busquen els límits del quadre per expandir-se cap fora.
2. Cromàticament la paleta de Picasso és austera. Formes angulars fragmentades d'ocres i grisos organitzen la superfície pictòrica. En el fort contrast dels degradats negres i els ocres quasi blancs és on podem establir un cert vincle amb l'explosió del color de Delaunay. El recurs de la gradació severa de colors del cubisme de Picasso no el trobem en Delaunay, ell utilitza taques planes saturades de color.
3. Picasso parteix de la forma, Delaunay del color. Picasso crea estructures que s'entremesclen i xoquen. Les formes de Delaunay estan delimitades, no es juxtaposen. Tot i la geometrització, en ambdues obres es mantenen les proporcions. El ritme de les formes angulars de Picasso té el seu equivalent en la geometria circular i el color lluminós de Delaunay. Picasso, d'una banda, desestructura la figura, però, de l'altra, el degradat negre actua alhora de línia contorn, com una armadura que sosté la figura. Delaunay no treballa el contorn (excepte en la planta del fons).

4. Al quadre de Picasso les formes i els colors agafen vida pròpia, es deslliguen de la realitat, s'adapten a la composició independent del model que es reproduïx. El referent és desmembrat i analitzat. Tracta de manera arbitrària la forma. Delaunay manté també algunes d'aquestes propostes geometritzades però dona al color i al moviment un protagonisme inexistent en el cubisme. Són dues composicions amb un poderós atractiu artístic on es mostra que es pot aconseguir la bellesa deslligada de la il·lusió visual de reproduir un element concret.
5. L'obra de Picasso pertany al moviment anomenat "Cubisme analític" i l'obra de Delaunay pertany al moviment anomenat "Cubisme òrfic".

Es valoren també aquells comentaris fruit de l'experiència directa i personal de l'alumne o derivada de visites a exposicions, o d'establir relacions amb obres literàries, cinematogràfiques o musicals.

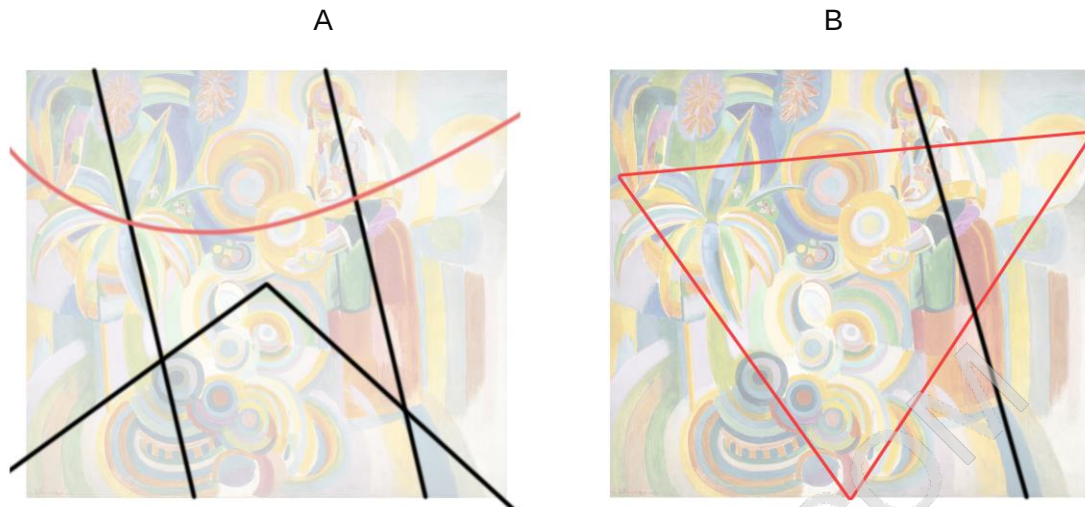
Es valora la qualitat de les argumentacions i molt especialment l'ús de la terminologia adequada i pròpia de l'assignatura.

FORMACIOMIRO.COM
PART D'UN EXAMEN OFICIAL

OPCIÓ B

L'estudiant ha de fer un croquis analitzant la composició de la imatge 2 i, a més, fer una breu descripció de la composició.

Imatge 2

Estructura compositiva: presentem dos croquis, però es valorarà qualsevol altre croquis que, tot i ser diferent dels presentats en aquestes pàgines, demostrï una comprensió estructural de la imatge.

Esquema de composició A: composició formada per dues línies obliques verticals paral·leles inclinades cap la part esquerra. Una forma corba travessa la part superior de manera horitzontal. Dues línies surten des de la base i s'interseccionen al centre de la imatge.

Esquema de composició B: esquema de composició format per un triangle els vèrtexs del qual estan situats al centre de la base i a la part superior dels costats verticals del quadre. L'altre element configurador del croquis és una línia vertical obliqua desplaçada cap l'esquerra que travessa el triangle.

IDEES CLAU

Ressaltem:

1. Pintura amb un cert aire escenogràfic de format quasi quadrat. La peça representa un espai exterior, diürn i molt lluminós. Elements figuratius i abstractes conviuen al servei del color.
2. El dinamisme compositiu està resolt gràcies al contrast d'elements abstractes amb elements figuratius. El ritme està accentuat pel diàleg entre elements

verticals i formes circulars (figura humana i franges allargades amb geometries arrodonides. Delaunay evidencia el vincle entre el moviment i color.

3. La composició s'articula a través de tres focus. La planta de l'esquerra, la figura humana i el primer terme. Estructures circulars i franges paral·leles completen la superfície. La geometrització i el contrast cromàtic fan de nexa entre la figura i el fons. L'autor emfatitza el color i li atorga un paper constructiu.
4. Tot i festejar amb l'abstracció, la disposició espacial remet a una representació clàssica de l'espai. La profunditat es representa amb tres elements clarament situats en diferents plans. Algunes zones diluïdes de color de la dreta i zones fosques de l'esquerra insinuen dues maneres d'accentuar la profunditat. La disposició circular del terra facilita la ubicació i estabilitat de la dona, a més apropa la representació cap la figuració.
5. La composició és circular, concèntrica. Sembla dirigir-se cap el centre del quadre, no busca la continuïtat exterior.
6. L'obra s'adscriu al moviment anomenat "Cubisme òrfic".

Es valora la qualitat de les argumentacions i molt especialment l'ús de la terminologia adequada i pròpia de l'assignatura.